

DI 19/12 Dinsdagavondfilm 'Jaime la vie' (Mathias Sercu) 3*** UGC Antwerpen

Met **J–aime la vie**; heeft Mathias Sercu een innemende debuutfilm gemaakt. Een vrouw met kanker probeert haar gebroken familie voor één keer samen te brengen in **J–aime la vie**, het gevoelige en persoonlijke debuut van Mathias Sercu.

Leni Debacker op 12/12/23 in De Standaard

Van **Mathias Sercu** en met **Janne Desmet, Jurgen Delnaet, Bert Dobbelaere**

Duur: 98 minuten

Gemiddelden zijn niet betrouwbaar. Wat doe je dan, als je te horen krijgt dat je gemiddeld nog zestien maanden te leven hebt? Bijster origineel is het uitgangspunt misschien niet, maar in handen van **Mathias Sercu** levert het **een pakkende film** op.

In **J–aime la vie** speelt actrice **Janne Desmet** (*De club*) **Mira**, een alleenstaande moeder. Als palliatieve thuisverpleegster kijkt ze elke dag de dood in de ogen. Wanneer ze zelf als patiënt bij de dokter belandt en het resultaat van haar echo ziet, maakt ze zich geen illusies. Ze lijdt aan een agressieve kanker, haar tijd is beperkt. Sercu begon aan het scenario van zijn debuutfilm nadat zijn oudere broer Sam dezelfde diagnose had gekregen. In 2021, niet lang voor de opnames zouden starten, volgde een nieuwe klap: bij zijn zoon Tore werd een zeldzame, ongeneeslijke vorm van beenmergkanker vastgesteld.

Een autobiografische film is **J–aime la vie** niet geworden, maar Sercu heeft wel uit zijn ervaringen geput, vertelde hij in DS Weekblad. **J–Er zit veel van onze familie in, en tegelijkertijd niets. Maar de emoties die erin zitten, zijn echt.** **J–Tore en Sam zijn allebei trouwens in de film te zien, in de wachtkamer in het ziekenhuis.**

Hoe emotioneel het verhaal ook is, de film hengelt niet naar tranen, en is **doorspekt met zwarte humor**. Sercu weet hoe hij moet doseren. Er zijn amper ziekenhuisscènes te zien, en zelfs de chemosessies blijven buiten beeld. De regisseur wil het dan ook niet zozeer hebben over de verwoesting die kanker aanricht, maar over hoe je leeft met zo'n diagnose.

Bucketlist

J–En zeggen dat ik nooit getinderd heb in mijn leven;,, verzucht Mira bij een vriendin. Toch staat er geen passionele romance op haar bucketlist. Met het einde in zicht, voelt Mira vooral de nood om terug te keren naar het begin, en de scherven van haar gebroken gezin te lijmen. Alleen met haar broer Mario heeft ze nog contact. Haar moeder en tien jaar oudere broer Rocco zijn al lang uit haar leven verdwenen. De toenaderingspoging verloopt moeizaam. Rocco is het type man dat Hillary Clinton een *deplorable* zou noemen. Hij is gechoqueerd als hij ontdekt dat Mira **J–s kind Sam, die als jongen is geboren, graag kleurrijke jurken en pruiken draagt.** **J–Genderfluïde**; staat niet in zijn woordenboek. In de hoop iedereen toch dichter bij elkaar te brengen, overtuigt Mira haar familie om op weekend naar de Ardennen te trekken. **J–aime la vie** is zo **vooral een film over mensen die elkaar proberen terug te vinden terwijl de tijd onverbiddelijk doortikt.**

Sandra Kim

Breng een handvol vervreemde familieleden samen in een hotel, en gegarandeerd krijg je drama. De confrontaties tussen de personages zijn nogal dik aangezet. Dat neemt niet weg dat de film vaak naar de keel grijpt. Dat komt niet alleen door de **sterke acteerprestaties**; **vooral Desmet** maakt indruk met haar doorleefde vertolking **J–maar ook door de oprechtheid.** Aan rake details merk je dat **het verhaal uit het leven is gegrepen.** Bucketlistfilms prediken vaak dat je je resterende leven ten volle moet leiden. **J–aime la vie** laat zien dat je daarvoor niet naar het einde van de wereld hoeft te trekken. Soms is een weekendje in de Ardennen al heel wat, en volstaat een vleugje Sandra Kim om het leven op te fleuren. Je gunt deze familie een tweede kans.

Bijdrage: op vertoon van je geldige Oeverlidkaart koop je van de verantwoordelijke een filmticketje dat **J– 8** kost i.p.v. het **standaardtarief** van **J– 13,40.**
Na de film gaan we samen nog iets drinken in de buurt.
Afspraakuur: 19u25
Afspraakplaats: UGC, Van

Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa's!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC. Slechts **J– 3** voor 3 uren!)! Valideer je parkingticket op de verdieping.

Aanvangsuur: 19u45

Info: Ben VdP - 0470 90 24 73

of: Luc F - 0484 98 38 37